

[Kaj Poulsen]

og ødelæggende holdning, som regeringspartierne og det radikale venstre lægger op til i det forlig, der netop er indgået.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne spørge hr. Kaj Poulsen på baggrund af det, der netop er blevet sagt fra talerstolen, hvad hr. Kaj Poulsen ville gøre, i det øjeblik man fulgte LOs tidligere herfra citerede forslag om at afskaffe arbejdstilbudsordningen. Er det så helt i orden? Det ville netop betyde, at dagpengereetten ville blive tidsbegrænset.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg må endnu en gang konstatere, at hr. Kaj Poulsen ikke svarer på mit direkte spørgsmål. Vi har fået en opsummering fra hr. Kaj Poulsen om, hvad socialdemokratiet har gennemført og søgt gennemført af gode og mindre gode foranstaltninger, men ikke et svar på det fundamentale spørgsmål. Dog lå der en erkendelse fra hr. Kaj Poulsens side af, at socialdemokratiet har forpligtet sig til, at denne ydelse på maksimumdagpenge ikke skal være livsvarig. Vi har også hørt, at man fra socialdemokratiets side har kritiseret, at regeringen har prøvet at sætte en tidsbegrænsning på. Jeg må så spørge hr. Kaj Poulsen: når den ikke skal være livsvarig, hvor mange år skal den så vare? Det spørgsmål kan næppe misforstås, og det kan kun besvares med et enkelt tal, hvor hr. Kaj Poulsen angiver et antal år, så man klart og tydeligt kan måle, hvad det er, socialdemokratiet mener i denne sag.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Hvis man kun vil bruge hovedet til at holde ørerne fra hinanden med, kan jeg ikke gøre ret meget ved det. Der er givet et klart svar på, at vi har kriseproblemer i Danmark, som går ud over beskæftigelsen, og at folketinget gentagne gange offensivt har prøvet på at klare de problemer. Hvis hr. Tørnæs kan sige til mig, hvornår krisen er overstået, skal jeg give ham et klart svar på, hvor mange år det tager. Hvis hr. Tørnæs kan det, skal jeg give ham det antal år, han ønsker.

Må jeg så sige til hr. Estrup, at det kommer længere og længere ud i en akademisk tankegang, som jeg ikke tror almindelige hvide mennesker forstår. Jeg må indrømme, jeg døjer med det. At man kan stå heroppe på folketingets talerstol og sige, at LO i sit brev har foreslået afskaffelse af jobtilbudsordningen, skal der mere end almindeligt hovmod og mere end almindelig frækhed til. Der var engang en klog mand i dette folketing, som nu desværre har forladt os, der sagde: den sandhed, man kun fortæller halvt, er som regel den største løgn. De ord kunne helt klart tillægges den argumentation, hr. Estrup lægger for dagen hvad angår det brev fra LO, han har læst.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Vi skal måske nok til at stoppe denne debat, for den fører åbenbart ikke til det svar, som både hr. Tørnæs og jeg har efterlyst, og som er et relativt nemt svar at give, nemlig hvor længe? Men når hr. Kaj Poulsen begynder at anfægte, hvad vi andre måtte have mellem ørerne, vil jeg dog også have lov til at spørge hr. Kaj Poulsen, om han har kigget nok i fremmedordbogen for nylig, for ellers ville jeg råde ham til at læse, hvad man dér skriver om fortolkning af ordet alternativ.

(Kort bemærkning).

Tørnæs (V):

Jeg vil så gerne prøve at forstå hr. Kaj Poulsens tankegang – hvad der ligger bag de svar eller mangel på samme, han giver. Hr. Kaj Poulsen er åbenbart ikke parat til her og nu at sætte et åremål på. Han definerer det ved krisen. Hvornår er den såkaldte krise efter hr. Kaj Poulsens filosofi så af en sådan beskaffenhed, at man kan sætte åremål på den? Er det, når ledigheden begynder at falde, eller hvor langt skal ledigheden ned, før man i socialdemokratiet er parat til at sætte åremål på, som man har haft tidligere? Det kan der måske svares entydigt på.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan forstå, det ikke er den gode vilje, hr. Tørnæs mangler; så må det jo være evnerne, og så må jeg opgive.